Naixement de Lasker, el segon campió del món

Tal dia com avui de 1868 (ho conmemorem amb un petit retard) va nèixer **Emanuel Lasker**, matemàtic i filòsof alemany que es convertiria en el segon campió del món "oficial" dels escacs.

D'origen jueu s'inicià en el joc a l'edat d'onze anys, i assolí el títol de Mestre als vint-i-un anys. Compaginava la seva activitat escaquística amb els estudis universitaris en matemàtiques i filosofia (camps en els que amb el temps faria aportacions interessants, especialment en àlgebra abstracta: teorema **Lasker**-Noether).

Va superar en enfrontaments individuals a alguns dels jugadors més forts de l'època (Bird, Blackburne...) i es va desplaçar als Estats Units per retar al primer campió del món, Wilhelm Steinitz. Va haver d'esperar dos anys en que es va enfrontar alguns dels jugadors americans més rellevants (guanya fàcilment a Showalter, campió americà, per 6'5 a 2'5).

Finalment, la primavera del 1894 **Lasker** va poder disputar el títol a Steinitz en un enfrontament que es va jugar a Nova York, Filadelfia i Montreal. El campió Steinitz havia retingut vuit anys la corona, superant aspirants il·lustres com Zúkertort, Gunsberg o Chigorin en dues ocasions. El matx amb **Lasker** va estar molt igualat al començament, però a partir de la setena partida el campió es va ensorrar i va perdre quatre partides seguides (la seva salut començava a estar deteriorada). S'iniciava el regnat més llarg d'un campió del món: **Emanuel Lasker** retendria el títol vint-i-set anys.

L'alemany s'imposà en forts tornejos del moment com Hastings el 1895 o Sant Petersburg el 1896. A continuació, va conservar el títol a la revantxa de Steinitz el 1896. El 1899 va imposar-se a Londres amb quatre punts d'avantatge sobre el segon classificat. El 1900 al torneig de París assolí 14'5 punts de 16.

En total **Lasker** jugaria vuit matxos pel títol. Va superar successivament a Marshall el 1907, a Tarrasch el 1908 (amb qui mantenia una enemistat més que manifesta) i a Janovsky dos vegades,1909 i 1910, tots ells amb gran claredat. Schlechter va ser l'únic aspirant que va posar contra les cordes al campió (de fet, varen empatar a 5 punts de manera que **Lasker** mantenia el cetre). Era el 1910.

El títol no es va posar en joc novament fins el 1921 (recordem que en aquest interval va produir-se la Primera Guerrra Mundial). El prodigi cubà José Raúl Capablanca va superar a l'alemany i es va proclamar tercer campió del món.

Lasker (primer assegut a la dreta) guanyaria el torneig de Nova York el 1924 (per davant del propi Capablanca, segon assegut per l'esquerra), posteriorment es retiraria. Pel seus orígens jueus seria desposseït dels seus bens, va haver d'abandonar Alemania. Encara va sobressortir a algun torneig important més (va arribar a jugar novament com a mitjà de vida), i moriria el 1941 als Estats Units.

Podeu consultar la secció "***Efemèrides***", amb referència a dates de tot tipus, a través del desplegable "***De tot una mica***".